

#MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA RH NIJE ODGOVORILO NA NAŠE PITANJE#

Premda je prošao talijanski nacionalni blagdan Dan sjećanje na žrtve fojbi i egzodus, nakladnici u Italiji i dalje objavljuju knjige s takovim štivom. U Italiji su samo u nepuna tri mjeseca izašle iz tiska četiri knjige, od toga jedan roman, pa je od 1953. do ove godine ukupno objavljeno više od sto i pedeset (150), publicističkih djela i romana! To nije za vjerovati koliko su aktivni "nostalgičarski pisci", a objektivna djela o tim dvjema temama objavila je samo četvero povjesničara i pisaca.

Podatak o tim knjigama je odista stravičan, pogotovu što je **velika većina autora objavila da je iz Istre, Rijeke i Dalmacije prognano 300.000, a neki pisci "štancaju" brojku od čak 350.000 Talijana**. Osim povjesničara, knjige su objavili svećenici, novinari, nazovimo pisci i jedan slikar, a među inima i ratni zločinci. Vrlo je važno istaknuti da ni u jednoj od tih knjiga nije objavljen isti podatak koliko je Talijana bačeno u fojbe (kraške jame) u Italiji, Istri, okolici Rijeke i Dalmaciji. Autori, falsifikatori, barataju s brojkama 5.000, 8.000, oko 11.000, a jedan od njih, čija je knjiga doživjela 15-ak izdanja, objavio je 10.000 - 20.000 ili 30.000 - 40.000 žrtava!

Četiri nove knjige o žrtvama fojbi i egzodusu

Kad je riječ o knjigama koje su objavljene ove godine, osim **"Le Foibe Giuliane" (Julijanske fojbe), povjesničara Elija Apiha i "Dossier Foibe" (Dossier fojbi), talijansko-hrvatskog književnika i novinara Giacoma Scottija**, ostale su s brojnim povijesnim krivotvorinama, što nije nikakva novost.

Tu je i knjiga **"Il lungo esodo.Istria:Le persecuzioni, le foibe, E'Esilio" (Dugi egzodus.Istra:progoni, fojbe i progonstvo), povjesničara Raoula Pupa**, čije je prvo izdanje tiskano još 2006. godine. To mu nije prvo djelo o tim temama i bivši tršćanski sveučilišni profesor od 80-ih godina glavni je promotor revizionizma! Piše na račun Tita i partizana koje optužuje za žrtve fojbi i egzodus, a o hrvatskim, slovenskim, bosansko-hercegovačkim i crnogorskim žrtvama ni slova!

Od tih knjiga najviše bode oči knjižurina **"Foibe rosse.Vita di Norma Cossetto uccisa in Istria nel '43" (Crvene fojbe.Život Norme Cossetto ubijene u Istri '43), pisca Fredijana Sessija** (o toj fašističkoj učiteljici objavljene su brojne druge knjige), roman "Sono scesi i lupi dai monti" (Vukovi su sišli s planine), slikara i pisca Piera Tarticchija, rodom iz Galižane Pule, koji je već napisao knjige o žrtvama fojbi i egzodusu te rabio najgnjusnije riječi... Najnoviji je roman **"Esuli.Da Pola a Latina" (Prognanici.Od Pule do Latine), autora Salvatora d'Incertopadrea**, koji je nedavno predstavljen u circolo "Santo Palumbo" u Latini, a organizator promocije romana je Pokrajinski komitet neoiredentističkog Nacionalnog saveza Julijanske krajine i Dalmacije u Rimu, krovne organizacije tzv esula u svijetu. Zanimljivo i simptomatično je što je autor romana rođen 1952., a već 20.3.2022. objavio je knjige "Il sindacalista:i miei anni a Latina" (Sindikat.moje godine u Latini) i "Due padri, due figli.Una famiglia tra Napoli e Latina" (Dva oca, dva sina.Obitelj između Napulja i Latine).

Prešućuju imena fašističkih špijuna i žbira

Da bi sve bilo po planu, organizator je pozvao jednog "prognanika", svjedoka, kako u svom

članku-prikazu piše nepotpisani autor u riječkom listu La Voce del popolo, koji je iz Poreča optirao u Italiju. Riječ je o Ottaviju Sicconiju, 91-godišnjem Porečaninu koji je predstavljen kao učenik učiteljice Norme Cossetto. Ali ne znam zašto Roberto Palisca, dugogodišnji urednik rubrike esulišrimasti (prognanicišoni koji su ostali) i glavna urednica Christiana Babić, nisu bar jedanput bili objektivni, kakvi bi inače trebali biti novinari.

Naime, nisu objavili da je Norma Cossetto iz sela Labinci kod Kaštelira, koja je studirala u Padovi, bila fašistička špijunka koja je ubijena i bačena u krašku jamu u blizini sela Šurani. Otac Giuseppe Cossetto obnašao je dužnosti načelnika Općine Vižinada i tajnika Nacionalne fašističke stranke (Partito Nazionale Fascista), a Normin ujak Mario, također je bio fašist i ubijen. Iako je 99 posto autora knjiga, novinskih članaka, radio i tv emisija te portala objavilo da su je partizani silovali, mučili, ubili i bacili u jamu (neki su objavili da je živa bačena u jamu - op. A.Č.), nijedan od njih nije podastrao dokumente u svezi svih tih navoda. Nemali broj hrvatskih novinara, pa čak i povjesničara, pisali su na temelju lažnih podataka u talijanskim knjigama i medijima, što je skandalozno i nedopustivo!

Petero povjesničara i novinara u Italiji, barem koliko je meni poznato, objavili su da nije nikad utvrđeno tko je ubio Normu Cossetto. No, na prijedlog neoiredentista i profašista u Rimu, talijanski predsjednik Carlo Azeglio Ciampi, partizan, 2005. godine podshumno je fašistkinji Normi Cossetto dodijelio zlatnu medalju za građanske zasluge. I nju u Italiji smatraju heroinom i njezino ime nose mnoge ulice, trgovi i ustanove.

Giacomo Scotti: Titovi partizani nisu ubili Normu Cossetto!

Međutim, novinar, književnik i prevoditelj Giacomo Scotti, rođen u Savianu kraj Napulja, koji je 1947. došao živjeti u Pulu, a zatim preselio u Rijeku i dosad objavio oko 200 knjiga u Hrvatskoj i Italiji, ima sasvim drugo mišljenje. U knjizi "Krik iz jame" (Adamić, Rijeka, 2009.), koja je najprije objavljena na talijanskom jeziku, objavio je da je Giuseppe Cossetto bio "jedan od najvećih istarskih crnokošuljaša i zemljoradnika". (točan prijevod je zemljoposjedniku - op. A.Č.). Za njegovu kćerku Normu tvrdi da je bila sekretarica GUF-a - Fašističke sveučilišne mladeži i da je nisu ubili Titovi partizani, nego "lokalni mladići".

Budući da Scotti, član Društva hrvatskih književnika i Hrvatskog društva pisaca u Zagrebu, već dugo godina živi na relaciji Rijeka - Trst, on je među desničarskim političkim strankama, neoiredentističkim udrugama i fašističkim organizacijama na udaru i nepoželjan. Tako je npr. Roberto Menia, bivši tajnik neofašističke stranke MSI-DN u Trstu i ministar okoliša u Berlusconijevoj vladi, činio je sve da se Scottija protjera iz Trsta. U tomu, dakako, nije uspio, ali Scottiju valja čestitati na hrabrosti.

Da se nanovo vratim Salvatoru d'Incertopadreu i njegovu romanu o kome je na predstavljanju izjavio i to prenosim iz La Voce del popola: "Kada sam pisao za prognanike iz Pule u Latinu nisam zamišljao da će postojati europski narod koji će 2022. doživjeti istu patnju koju su doživjeli Talijani Istre između 1943. i 1946. godine". To isto je autor romana objavio na svom Facebooku.

Lipa, Šajini i Bokordići pamte...!

Prema pisanju spomenutog lista, u romanu su opisani tragični događaji obitelji inženjera Alberta Morija, preživjelog iz tragičnih događaja fojbi i zbog smrti njegova sina Paola i mlađe kćerke Lee. Međutim, kao što čine najbrojniji pisci, u romanu nema ni riječi o zločinima koji su počinili talijanski fašisti zajedno sa njemačkim nacistima u Istri i drugim krajevima Hrvatske! Uvijek ponavljam ista zapažanja, jer to je samo još jedna od knjiga koje su tiskane u Italiji. Kako to da nisu čuli da su fašisti i nacisti poubijali stanovnike, starce, žene i djecu u istarskim selima Šaini, Bokordići i Lipi.

Njemački nacisti i talijanski fašisti s domaćim izdajnikom, Hrvatom, došli su 8. siječnja 1944. oko 23 sata u selo Šajine i poubijali su sve što našli živo, ukupno 54 stanovnika, od toga jedno dijete. Zatim su opljačkali stoku i drugo, te zapalili kuće i štale. Bilo je i ranjenih. Nakon tog masakra krenuli su u sela Računači i Bokordići u kojima su ubili 22 stanovnika i spalili pet kuća i dvadeset štala.

Oni koji su se spasili pričali su o nacističko-fašističkom teror nad nevinim ljudima, a neki preživjeli tadašnji dječaci, 70-ih godina ovom autoru ispričali su o nezaboravnim zločinima. Ali banda talijanskih političara, povjesničara, književnika i novinara nisu se usudili pisati o tim tragedijama.

Oni ništa "ne znaju" o najvećoj tragediji koja se dogodila u Drugom svjetskom ratu u Hrvatskoj i jednoj od najvećih tragedija u Europi!? Riječ je o istarskom selu Lipa u sjeveroistočnom dijelu Istarskog poluotoka. Bio je 30. travnja 1944. godine - 16 sati, kada je u selo Lipu upalo 150 njemačkih nacističkih vojnika SS policijske pukovnije "Bozen", fašistički vojnici tanpon državnice Talijanske Socijalne Republike (Repubblica Salò) i slovenski četnici. Odmah su mitraljezima i granatama počeli ubijati muškarce, starce, žene i djecu. Bijaše to neviđeni masakr i naposljetku su zapalili selo do temelja, sve kuće i štale. Ubili su 269 osoba, od toga 96 djece (neki izvori kazuju 121 i 72 djece - op. A.Č.). Najmađe ubijeno dijete je Bosiljka Iskra, imala je samo šest mjeseci.

Pritom su okrutni zločinci snimili svaki detalj kako bi imali uspomenu na njihov pohod na selo i nevine žrtve. Jedan od njemačkih zločinaca dolaskom u mjesto Ilirsku Bistricu u Sloveniji, odnio je film na razvijanje u fotografsku radnju "Maraž", a fotografkinja je izradila duplikate. Na taj način sačuvane su mnogobrojne fotografije koje se kao vječni povijesni dokument čuva u riječkom Državnom arhivu. Na tom mjestu izgrađen je Memorijalni centar Lipa pamt.

Svega tri sela u Europi doživjele su strahote rata i veliku tragediju: Lipa u Hrvatskoj, Lidice u Češkoj i Oradour-sur-Glène u Francuskoj.

Kako to da profašistički autori knjiga, tv emisija i igranih filmova nisu objelodanili te tri tragedije!?

Zašto šute o Istranki, Hrvatima, Ruži Petrović, kojoj su fašisti iskopali oči! I mogao bih u nedogled nabrajati ubijanje civila u istarskim selima i mjestima... A da ne govorimo o poubijenih oko 17.000 boraca NOP-a Istre.

Ministrica dr. sc. Nina Obuljen Koržinek krši Zakon o medijima

Jednom sam, ne tako davno, na ovom portalu pisao o listu La Voce del popolo i spomenuo da

Kategorija: ISTRAAžurirano: Subota, 02 Travanj 2022 16:14

Objavljeno: Subota, 02 Travanj 2022 16:14

je, osim Italije i Slovenije, sufinanciran od Republike Hrvatske, navodeći Ministarstvo kulture i medija glede objavljivanja članaka o žrtvama fojbi i egzodusu tzv. esula.

U svezi te problematike 21. ožujka ove godine obratio sam se dopisom dr. sc. Nini Obuljen Koržinek, ministrici Ministarstva kulture i medija, točnije na email glasnovornici Renati Margetić Urlić. Postavio sam pitanja sufinanciranja listova Panorama i La voce del popolo koje izdaje nakladnik "Edit" i koji od samostalnosti Republike Hrvatske navedeni mediji podosta pišu o neoiredističkim udrugama izbjeglicama i daju pozitivne ocjene velikom broju knjiga o žrtvama kraških jama i egzodusu SAMO (pod. A.Č.) Talijana, te da se moraju poduzeti adekvatne mjere i sankcije.

Zatim sam postavio pitanje koliko Ministarstvo kulture i medija RH izdvaja novaca za Panoramu i La Voce del popolo?

Kako od ministarstva nije dospio odgovor, 28. ožujka poslao sam drugi dopis tajnici ministrice Vesni Vlašić, i bilo je za očekivati da će dostaviti pozitivan ili negativan odgovor. Međutim, do današnjeg dana odgovora ni za lijek! Znaju li ministrica, glasnogovornica i tajnica da krše Zakon o medijima RH?

Inače, javna je tajna da je RH u 2021. za nakladnika "Edit" izdvojila ukupno 7.650.000 kuna, što nije mali novac... Utrošen je za plaće zaposlenika i izdavanje La Voce del popola, Panorame, Arcoballena, mjesečnika za mlade, književni časopis Batana i knjige. Prema podacima portala Ministarstva kulture i medija, za 2022. data je potpora u visini 1.300.000 kuna. No, nije nam poznato koliko će RH izdvojiti za nakladnika, Talijansku uniju i Zajednice Talijana u Istri, Rijeci s otocima, Dalmaciji i Slavoniji... (Piše:Armando Černjul/foto:Tilli Černjul)

